

оныя, кои-то имать наихубави-те дарби, и наих недостойни-те и негодни люди радоватся на всы-те богатства; того ради наекои кои-то не са познали причина-та счислилса ся съ послѣдни-те а наѣ съ первы-те.

871. Свѣтъ-а си загуби ума и подарува оныя, кои-то му приличать; увы обаче имъ ако бы свѣтъ-а наекога ся ублагоразумилъ.

872. Ако наука-та безъ благочестіе-то бы была достопочтенна, никое наѣчто не бы было по-достоуважателно отъ діавола (демона).

873. Отдалечявайся отъ царіе-те, и отъ яростъ-та имъ, и не заслужавай на оныя, коихъ-то рѣчи-те находжатъ отзывъ и послушаніе абиѣ почто возгласятъ.

874. За да достигнешъ въ крайна мудрость, не треба да ядешъ много, вито да спавашъ много, нито да говоришъ много.

875. Никое наѣчто не изображава по-искусно многословнаго человѣка, колко-то големата и студева-та зимна нощъ.

876. Вси-те грѣхове имать зачало-то си отъ зрѣніе-то, какъ-то единъ огнь ся запаля отъ една искра.

877. Една добра книга, наих-добрый пріятель е. За това ся разговарай съ нея, когда не имашъ пріятель, кому-то да повѣришъ